

МОНІТОРИНГ ЯК ФОРМА ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Онопрієнко О. В., канд. пед. наук

Тенденції розвитку сучасного суспільства визначають пріоритетні напрями модернізації загальної середньої освіти, насамперед пов'язані із забезпеченням її якості. Важливим чинником, що впливає на підвищення якості початкової освіти, є використання ефективних форм супроводу процесу навчання молодших школярів.

Удосконалення традиційних та пошук нових форм, методів, засобів організації навчальної діяльності учнів, адекватних цілям формування ключових і предметних компетентностей, є актуальною проблемою науки і практики. Підставою для вибору оптимальних поєднань методів і форм організації навчальної діяльності учнів має стати систематичний аналіз об'єктивних освітніх результатів, здійснення моніторингового супроводу формування у школярів ключових і предметних компетентностей на різних етапах процесу навчання.

Відповідно до проведених досліджень (Л. С. Ващенко, Ю. О. Жук, О. І. Локшина, Т. О. Лукіна, О. І. Ляшенко, С. І. Подмазін, Ю. А. Романенко, С. В. Рябова та ін.), моніторинг є однією з форм педагогічного супроводу. Його основне завдання полягає в неперервному відстеженні якості навчального процесу. Реалізація функцій моніторингового супроводу – інформаційної, діагностувальної, контролювальної, коригувальної, прогнозувальної – дозволить не лише отримати об'єктивну інформацію про перебіг процесу формування в учнів компетентностей, а й сприятиме вдосконаленню організаційних форм навчання молодших школярів.

У класифікації видів моніторингу за ознакою мети проведення виділено інноваційний і констатувальний (О. І. Ляшенко). У контексті проблеми формування в учнів компетентностей більшої уваги, на наш погляд, заслуговує перший із названих, оскільки спрямований на розвиток об'єкта й пов'язаний із перетворювальними діями, що впливають на його функціонування. На підставі результатів попереднього дослідження зроблено висновок про те, що процес формування у молодших школярів предметної компетентності є тривалим і таким, що охоплює кілька етапів, пов'язаних із відповідним рівнем розвитку компетентності. У зв'язку з цим можна зробити висновок про доцільність здійснення інноваційного моніторингу, який супроводжуватиме увесь цей процес – від етапу репродуктивного відтворення елементів предметних компетенцій (здатність виконати навчальну дію з опорою на форму культурного зразка) до етапу творчого застосування навчального досвіду (здатність вільно користуватися засвоєними способами дії і залучати до вирішення навчальної чи життєвої задачі різних інтелектуальних ресурсів).

Таким чином, на часі розв'язання проблеми розроблення інструментарію для моніторингового супроводу процесу формування в учнів компетентності на різних етапах розвитку та методики його використання.